

עת"א 747/09 - ד' מ' נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עת"א 09-09-747 מ' נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
העוטר ד' מ'

נגד 1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
המשיבים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. עתירה נגד החלטה על ההחלטה מנהלית של עבודות שירות.
2. העוטר,olid 1994, נדון בתאריך 22.6.16 ל 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וזאת לאחר שהורשע בעבירות אלימות ועבירות אחרות בהקשר לאירוע מתאריך 23.8.14, אז תקף יחד עם אחרים שכן שביבש מהוועתר וחבריו לשמר על שקט. בית המשפט קבע כי העוטר יתיצב לתחילת ריצוי עונשו בתאריך 20.3.16.

3. העוטר החל ברגל שמאל את עבודות השירות וזאת לאחר שלא התיצב למועד שנקבע לתחילת ריצוי העונש (20.3.16), חרף שיחת טלפון אליו שיזם המפקח על עבודות שירות ש"הזכיר" לו כי הוא צריך להתיצב.

העוטר התיצב באחזר של יום - בתאריך 21.3.16. באותו מועד נערכה לו שיחת בירור (שיחת בירור מס' 1) במסגרת טען של "לא היה לי איך להגיע". המפקח על עבודות שירות זהה את העוטר והציבו לעובדה במועצה הדתית נשר. העוטר, יצחק, הינו תושב נשר.

חרף האמור לעיל, לא התיצב העוטר לעבודות השירות ואף נתקע קשר עם המפקח ולא ענה לשיחות טלפון.

לכן, זמן העוטר לשיחת בירור. השיחה התקיימה בתאריך 5.5.16 (שיחת בירור מס' 2), אז מסר למפקח כי "הויתי בחוכות. **עכשו אני מבטיח להתיצב ולבוד ללא בעיות**". העוטר הווזהר בשנית וכן זמן לשימוש שנקבע לתאריך 20.7.16. הזמן לשימוש עתידי הינו נוהל מקובל של הממונה על עבודות שירות בזמן כבר במסגרת שיחת הבירור

את העובד לשימוש עתידי בעוד מספר שבועות - למידה והעובד לא יחזור לתפקיד.

בנוסף, נשלח זימון לשימוש גם לבא כוח העותר אשר יציג אותו מטעם הסניגוריה הציבורית בהליך שהתקיים בבית המשפט השלום.

גם שיחת הבירור השנייה לא הועילה. העותר המשיך בדרכו ולא התיציב לעבודה. אך, עוד טרם השימוש - בתאריך 23.5.16, התקיימה שיחת בירור נוספת (שיחת בירור מס' 3). צוין, כי בין שתי שיחות הבירור לא התיציב העותר ولو ליום עבודה אחד. בمعنى שיחת הבירור מסר העותר למפקח כי לא התיציב ממשם שבתו נפטרה, הבטיח שישלח אישור בנדון, צוין כי לא התעורר בזמן והבטיח כי יחזיר לעבודות השירות. העותר לא עמד בהבטחתו.

בתאריך 20.7.16, בمعنى השימוש כשיעור עם הנתונים שהובאו לעיל וכן כשיעור עם הנתונים אודוט ימי העבודה המועטים בהם התיציב (בחודש 3/16) - לא התיציב כלל לעבודה; בחודש 4/16 - עבד 2 ימים בלבד; בחודש 5/16 - עבד 2 ימים בלבד; בהמשך - לא התיציב כלל לעבודה), מסר: "הכל נכון כל מה שהמפקח אומר. אני חייב הרבה כסף להוצאה לפועל ואני חייב לעבוד כדי להחזיר את הכספי ולפנן לא יכול להגיע לע"ש".

על רקע האמור לעיל, החליט מפקד מחוז צפון בשב"ס, בתאריך 31.7.16, על הפסקת עבודות השירות.

4. 3 טענות עיקריות בפי העותר במסגרת העתירה:

הראשונה, כי הסיבה לאי התיציבותו לעבודות השירות הייתה דיقاון ממנו סבל על רകע בעיותו הנפשיות. העותר צירף לעתירתו סיכום ביקור מתאריך 22.9.16 (3 ימים טרם הדין בפניו בעתרה) ממנו עולה כי מסר לפסיכיאטרית בקופת החולים שבתקופה האחורה מצב רוחו ירוד, הוא אינו מצליח להתעורר בבקרים וסובל מדיכאון מתמשך. עוד צירף העותר חוו"ד פסיכיאטרית שניתנה בתאריך 26.8.14 (במסגרת ההליך הפלילי) ממנה עולה, בקצרה, כי בעבר סבל העותר מביעית סמיים ו עבר תהליך גמילה ממושך יחסית. כמו כן, צירף מסמך לאקווי של חברת "ביקורת רופא" ממנו עולה שבתאריך 19.7.16 התיציב בשעות הערב אצל רופא ומסר אודוט כך שחש בדיפיקות לב חזקות וכן כי הוא נמצא בדיقاון ולהז נפשי. על רקע נתונים אלה, טען העותר כי הסיבה העיקרית לאי התיציבותו לריצוי עבודות השירות היא הדיقاון המתמשך ממנו הוא סובל.

השנייה, כי הוא לא היה מיוצג בעת השימוש. נטען, כי על רקע מצבו הנפשי הבועתי, הייתה חובה לדאוג לכך כי הוא יוצג על ידי סניגור.

השלישית, כי(Claim) מתחם מתחם אחריו סוג ובריה - על רקע מצבו הנפשי הבועתי ההליך הטיפולי-שיקומי; ועל רקע ההליך אותו הוא עבר במסגרת צו המבחן (שניתן במסגרת גזר הדין) - עשויה להביא לתוצאות קשות.

5. אין בידי לקבל את העטירה.

אכן, עולה שהעוטר סובל מבעיות נפשיות כאלה ואחרות, ככל הנראה בהקשר לשימוש עבר בשמות ועל רקע נתוני האישים. ואולם, לא עולה כי בעיות אלה הן שהובילו לאי התיאצבותו לריצויו בעבודות השירות. כפי שפורסם בהרחבה לעיל, הסבירות של העוטר לאי התיאצבותו היו אחרים - העוטר טען כי לא היה לו אין להגע למשרדי הממונה; טען שבתו נפטרה וכן טען כי לא התיאツב על רקע חובותיו והצרוך שלו לעבוד. גם אם סבל העוטר מדיכאון בתקופת זמן מסוימת הדבר אינו יכול להצדיק את אי התיאצבותו מהלך חדשניים רבים לריצויו בעבודות שירות. בנוסף, כי הטענה בדבר אי יכולתו הנפשית להתייאツב לעבודה כלל לא נתענה על ידו במסגרת שירות האזהרה או השימוש ואף כיום אינה מגובה. כפי שהתייאツב לשירות האזהרה ולשימוש - יכול וצריך היה להתייאツב לעבודה.

הטענה כי הייתה חובה לקיים את השימוש בנסיבות בא כוח, נדחתת. אפנה לכך כי ב"כ העוטר זמן לשימוש (ב"כ העוטר אישר זאת במהלך הדיון בפניי - ר' דבריו בעמ' 2, שורה 6) וגם הסניגוריה הציבורית שהיתה מודעת לכלל נתוני סברה שאין לכך מקום. לגופו של עניין, אין סבור כי בנסיבות העניין היה לכך מקום - העוטר נשאל שאלות ומסר להן תשובות. כפי שהובהר לעיל, העוטר לא תלה מעולם את אי התיאצבותו בבעיות הנפשיות.

משכך, אין לעוטר להלן אלא על עצמו. מדובר למי שנינו לו הזדמנויות רבות ביותר. העוטר הוכח במעשיו ומהדלו כי הוא אינו מתאים לריצוי מסרו בעבודות שירות. לא התעלמתי מהבעיות הנפשיות וכן מהאינדיקציה שהוא סבל לטענותו מדיכאון, אך כאמור לא הובאה כל ראייה של ממש כי לאורן כל התקופה הממושכת לא יכול היה העוטר להתייאツב לעבודות השירות ולכל הפתחות לפניו למוניה לבירור רפואי של סוגיה זו.علاה, כי העוטר מעדים באופן מלאכותי את בעיותו הנפשיות המסויימות ונתלה בה כדי לתרצה את אי התיאצבותו לעבודות השירות. אפנה בכךון בשנית **לסיבות שהעוטר עצמו נתן לאי התיאצבותו (חוותות וכיובי').**

כידוע, יש להתייחס לריצוי מסר על דרך של עבודות שירות, להבדיל מריצוי מאחורי سورג ובריח, כסוג של פריבילגיה שיפוטית. בرع"ב 4249/16 **טהא נ' הממונה על עבודות שירות, 12.7.16** נקבע כי: **"פריבילגיה זו מקימה ציפייה להתנהלות רצינית וראיה, והיא ניתנת לביטול מקום בו עולה כי הנאשם אינו מקבל על עצמו את האחריות הנלווה למסלול עונשי זה ולא מבצע את המוטל עליו."**

סוף דבר, החלטת שב"ס הייתה סבירה ואין מקום להתערב בה.

העתירה נדחתת. העוטר יתייצב למסרו בבית מעצר קישון בתאריך **9.10.16** עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כsharp;תו תעוזת זהות או דרכון. על הנדון לתאמם את הכניסה למסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחן ומינוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

המצוירות תשלח עותק מהחלטה זו לצדדים ותזودה התיאצבות העוטר לריצוי מסרו.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ו, 28 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.